

Muzaffer Akkurt

Doğum Tarihi:
21.09.1955

Vefat Tarihi:
02.03.2022

Vefat nedeni:
Gurbette kalp krizi

Mesleği:
İşçi emeklisi

Dedem zulümlere dayanamadı: Cenazesine ne babam ne amcam ne de torunları katılabildi

YA ZI Ayşenur Akkurt
Torunu

1955 yılında KütaHYa'da dünyaya geldi. Çocukluk, gençlik yılları yoklukla geçmiş. İşçilik yaparak kıt kanaat imkânlarla amcam ve babamı da en iyi şekilde yetiştirmeye çalışmış. Dedem ve ailemizin mütevazi hayatları 15 Temmuz sürecinden sonra paramparça oldu.

Babam, Zaman Gazetesi'nde çalışma gerekçesiyle tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Annem gözaltında kaldı. Amcam, KHK ile mesleğinden ihraç edildi.

Vefat etmeden birkaç dakika öncesine kadar bile Kur'an okuyan dedem, kendimi bildim bileli hep namazında Kur'an'ında bir insandı.

Küçüklüğümüzden beri hep onunla sofraya oturur kalkardık. Sofrada bir kişi bile eksik olsa hep beklerdi, tadı çıkmaz derdi. Ama bu süreçte, son dört beş yıldır (2016) babaannemle tek başlarına oturdular o sofraya hep.

HEP KUR'AN OKURDU

İlk torunları olduğumuzdan kız kardeşimle beni ayrı severdi, biz de onu çok sevdik. Küçükken bizi parklara götürür gezdirdi. Hele yürümeyi çok sevdi. Yaşı olsa da her yere yürürdü, otobüse bindiğini hiç görmedim. Binse bile biz yürümeyelim diye binerdi.

Sonra erkek kardeşlerim doğdu. İlkinde babam yanımızda idi ama birkaç yıl sonra gaybubet yaptığı için, biz dedemlerin yanında yaşamaya başladık. O suralar annem en küçük kardeşimize hamileydi.

Annem doğum yaptığında babam gele-memişti, gelseydi tutuklanabilirdi. O yüzden yanımızda sadece babaannem ve dedem vardı.

En küçük kardeşimiz yaklaşık dört beş aylıktan babam tutuklandı, annem de 3 gün gözaltında kaldı. Sonra annem tutuksuz yargılanmaya başlamıştı.

Biz yaklaşık iki-üç sene daha dedemlerle yaşadık. Bu süre içerisinde, dedem hep çocuklarla oynar, onları parka ve yemeğe götürürdü. Torunlarını mutlu görmek onu da mutlu ederdi. Adeta bizlerin mutlu oluşuna bayram yapardı. Bizlerin mutlu olması onun için bayramdı adeta.

Babamın cezaevinde olması ve amcamın da yanında olmayışına dedemi hüznü boğmuştu.

2019'da babam hapisten çıkınca, anneme de ceza verilmesi sonucu, Türkiye'de yaşama imkânımız kalmamıştı. Türkiye'den çıkmak için de paramız yeterli değildi.

AZ MİKTARLA BOT ALINDI, TEHLİKELİ BİR YOLCULUĞA ÇIKTIK

Elimizdeki az miktarda para ile babam bir bot aldı ve tehlikeli bir yolculuğa çıktık. Halbuki babam bot kullanmayı bilmiyordu. Dedemle, tatile gidiyoruz diye vedalaşmıştık. Hayatımızın en acı ayrılığıydı diye düşündük ta ki dedemi kaybedene kadar.

2019'dan 2022'ye kadar hep görüntülü konuştuk ama bizi özlüyorlardı. Orada bir başlarına kalmışlardı. Amcam bizden bir sene kadar evvel Amerika'ya gitmiş ve yengemler Atina'da aile birleşimi bekliyorlardı.

Yanlarında hiç çocukları ya da torunları yoktu. Bu onlara çok zor geliyordu. Dedem hep bizi arar, iyi olduğumuzu görünce babaanneme çevirir, duyulanır konuşamazdı.

EVLAT VE TORUN HASRETİYLE, KALP KRİZİ SONUCU VEFAT ETTİ

Dedem 3. torununun doğum gününde, evlat ve

torun hasretine dayanamayıp ani bir kalp krizi sonucu Ramazan ayının 29. gününde vefat etti. Cenazesine ne babam ne amcam ve hiçbir torunu katılamadı.

Kuzenlerim ve biz bir daha dedemi dünya gözüyle göremeyeceğiz. Erkek kardeşime dedem (İnşallah) cennete gitti dediğimizde "ama neden bu kadar erken gitti, beraber gitseydik" dedi.

Allah cennetinde bizleri buluşmayı nasip etsin. Allah kimseye anne, baba, evlat acısı yaşatmasın. Gülen yüzler solmasın...

